

skade landets interesser“ o. s. v., og det afgørende var udtalelsernes *egnethed* til at skade Danmarks interesser i forhold til udlandet. Regeringsforslaget lagde vægten på *selve den lovgivende fremstilling* — „bevidst usandfærdigt offentlig tillægger regeringen eller nogen anden offentlig myndighed en handling, som den ikke har foretaget, eller bevidst usandfærdigt giver en vildledende fremstilling af de omstændigheder, hvorunder den har handlet.“ Folketingets udvalg kunne imidlertid ikke samles om denne affattelse, men efter at sagen havde været genstand for forhandling med Danske Dagblades Fællesrepræsentation, resulterede udvalgets overvejelser i en indstilling om ovenstående formulering. Justitsministeren accepterede kun med stor betænkelighed den stedfundne begrænsning og ville have foretrukket et af fællesrepræsentationen oprindeligt stillet forslag, der gik noget videre end udvalgets ændringsforslag. Landstingsudvalgets flertal gav også subsidiært tilslutning til dette forslag, hvis ordlyd blev aftrykt i udvalgets betænkning.

Med ialt 29 ændringer, som for størstedelen er nævnt ved omtalen af de paragraffer, hvortil de var knyttet, og som — på et par undtagelser nær (se nedenfor) — vedtoges uden afstemning eller enstemmigt, indstillede *folketingets udvalg* straffelovsforslaget til vedtagelse. Ved 2. behandling gjorde partiernes ordførere nærmere rede for deres stilling både til enkeltheder og til sagen som helhed. Flere af de argumenter, der førtes i marken af talsmændene for lovens gennemførelse, var beslægtede med den vurdering af lovens betydning, som justitsministeren anlagde, og som er gengivet i det foregående. Hvad særlig angår bedømmelsen af de betænkeligheder, der måtte kunne næres med hensyn til eventuelt misbrug af lovens bestemmelser i en besættelsesmagts hånd, henvises desuden til referatet af diskussionen om dødsstraffens lovfæstelse under den følgende sag. Ordføreren for det radikale venstre (*Johs. Christiansen*) havde allerede i en særudtalelse i betænkningen motiveret sin stilling: Når han trods betænkeligheder kunne medvirke til fremme af straffelovsændringerne, skyldtes det for det første de forbedringer, der under udvalgsbehandlingen var opnået gennem en række tydelige ændringer af lovtæksten, hvorved usikkerhedsmarginen stort set var forsvundet — eksempelvis nævntes fjernelsen af regeringsforslagets § 101, udeladelserne i lovens § 102 og den ændrede formulering af § 129 a, stk. 2. Men dertil kom det for ordføreren meget betydningsfulde, at dødsstrafbestemmelserne nu var taget helt ud af lovtækket, og hans værdsættelse både af en klar tilkendegivelse i straffeloven af, hvad der falder ind under det strafbares område, og af gennemførelsen af en sådan lovgivning i fredstid. 5 af det radikale venstres medlemmer, nemlig *Kirsten Gloerfelt-Tarp*, *A. C. Normann*, *Rager*, *Skytte* og *Axel Sørensen*,